

Πολύχρωμο Σκοτάδι
& ασπρόμαυρο Φως:
6 εικαστικοί

Άννα Αντάρτη

Ελισάβετ Διονυσοπούλου

Δήμητρα Μπακογιαννάκη

Αθανάσιος Μπερούτσος

Πάνος Πασσίσης

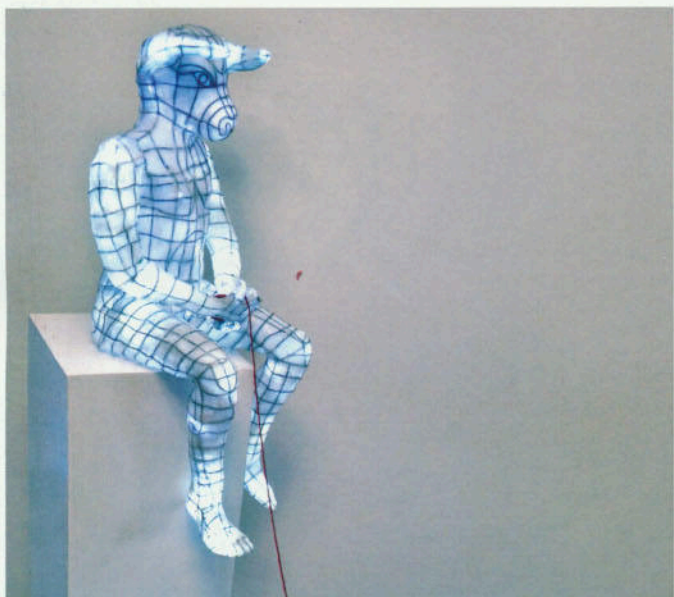
Ειρήνη Ράπη

Εγκαίνια έκθεσης:

Παρασκευή, 9 Μαρτίου 2018

Κείμενα έκθεσης:

Κωνσταντίνος Μπούρας

Αθανάσιος Μπερούτσος

Τα ψηφιακά τέρατα απειλούν να μας καταπιούν κι η μόνη μας αντίδραση πριν γίνουμε «βροτοί» είναι να αναλύσουμε σε megapixels την τερατώδη μιζέρια τους, σε σχήματα χορευτικά ή στάσιμα, πάντα όμως με μυθικές μορφές θηρίων, που αν και δεν είναι της Αποκάλυψης, θυμίζουν γοργόνες και σκαλισμένα ελεφαντόδοντα, ηλεκτρικά χωροδικτυώματα και «τελουρικές γραμμές» (ley-lines) μόνο που δεν ξέρει κανείς που είναι ο «ομφαλός του Κόσμου» όσο κι αν ομφαλοσκοπούμεθα αλύπητα, χωρίς οίκτο για τους εαυτούς μας και τους άλλους... για τα ταλαίπωρα σώματά μας που μαρτυρούν κάτω από το βάρος αφύσικων στάσεων και κινήσεων, που εμείς θεωρούμε αισθητικές, ενώ παραπέμπουν σε άλλες προγενέστερες (ή μήπως μεταγενέστερες;) καταστάσεις της υποτιθέμενης δαρβινικής Εξελίξεως των Ιδεών. Σχόλιο ενάντια στο ρομαντισμό οι «δικτυωτές» χορευτικές φιγούρες που παραπέμπουν στον Ντεγκά, είναι όμως ανισόρροπες κι ανυπόστατες αφού βασίζονται σε έναν πολιτισμό που έχει ξεθεμελιωθεί πια για τα καλά και σε λίγο θα αποδομηθεί τόσο που δεν ξέρουμε ούτε καν τις συντεταγμένες του.

Μήπως γι' αυτό η τερατόμορφη αιγυπτιακή θεότητα διαλογίζεται καθιστή αναζητώντας ίσως τον μίτο της Αριάδνης που θα την βγάλει από τον ηλεκτρονικό λαβύρινθο;

Σύμβολα κι άπειρες ερμηνείες, όσοι κι οι θεατές, οι ώρες, τα λεπτά, τα δευτερόλεπτα της κάθε θεάσεως ανάλογα με την εσωτερική «εφημερίδα» των προσωπικών μας πλανητών. Εφημερεύουν οι νοποσηρχικές τάσεις του αριστερού ημισφαιρίου του εγκεφάλου προκειμένου να βάλουν σε κάποια τάξη το Χάος ή -αντιθέτως- για να ανα-δομήσουν το πασιφανές. Στο έργο του Αθανάσιου Μπερούτσου η ριψοκίνδυνη θα λέγαμε κι ανέφικτη ισορροπία των αντιθέτων δημιουργεί έναν εγγενή «διά-λογο» μέσα στο έργο που πολλαπλασιάζει τις δυνατότητες προσέγγισής του από το κοινό.